

המוות בא בשעה

7.40 — בלי אזהרה,

בלי סיבה

ארוכה רשימת הזוועות של הסיכסוך הישראלי-פלסטיני: חברון, דיר-יאסין, הר-הצופים, מעלה-עקרבים, קיביא, כפר קאסם, מעלות, מינכן, ועוד רבות אחרות. השבוע נוסף לרשימה זו שם חדש: עזיה.

עזיה היתה כפר לבנוני קטן ורדום, מוקף גבעות, המישה קילומטרים מן הר ים, 20 קילומטרים מן הגבול הישראלי. תושביו היו מוסלמים שיעים — חלק מן האוכלוסיה השיעית בחרום-לבנון, הר ידועה ביחסה הבלתי-עויין לישראל.

במילחמת-האזרחים הלבנונית ובמילחמת-הגבול הפלסטינית-ישראלית עמדו הר שיעים מן הצד. הכפר עזיה לא נפגע. הר מילחמה כאילו חלפה על פניו.

המוות בא לעזיה באחד מימי השבוע ששבר, בשעה 07.40. רוב הילדים כבר היו בבית-הספר, בכפר שכן, ועל כן ניצלו. ילדים אחרים שיחקו בין תחבים. לפתע ירד מן השמיים מטר של ברזל ואש. מטוסי חיל-האוויר הישראלי מחקו את הכפר מעל פני האדמה, פשוט כ- משמער. אף בית אחד לא נשאר עומד על תלו. ההשמדה היתה כה מדייקת, עד כי לא נפגעו הפרות שרעו במרחק של כמה מטרים מן המקום.

הניצולים נופצו לכל עבר, הם לא העזו אף להישפ — גופות יקיריהם — ונשתיהם וילדיהם — בין ההרסים, מחשש שמא טמונת שם פצצות-השתיה.

עזיה חדלה מלהתקיים — מילכד כשם נוסף ברשימת התועבות של מילחמה, הנמשכת זה הדור השלישי.

הגבול

הטרור הנגדי

ההפצצה נוערה להטיח

אימה על האזרחים

כדי להפעילים נגד

פיראיון פורשים

אם נהרגו אזרחים, אני מצטער. אך אין אנו מונצים על מה שעשינו, אמר מנחם בגין.

האלוף בני פלד, מפקד חיל-האוויר, היה נוקשה יותר. הוא הביע צער על האבידות, אך הוסיף: „כשאתה הולך לישון עם כלב, אל תתלונן אם הכינים עוקצות אותך.“

אך עיתון סקנדינבי, שהוא בדרך כלל ידידותי לישראל, כתב: „הטייס, אינו מטיר פצצות על אוכלוסיה אזרחית, אמר אלא טורויסט במדים.“

כיום דיברו על ההפצצת דרום לבנון על-ידי מטוסי חיל-האוויר הישראלי, שבה ניספו למעלה ממאה אזרחים — גברים נשים וילדים — נפגעו מחנות-פליטים והושמד כליל לפחות כפר אחד (ראה לעיל).

פגישה בלב ים. השתלשלות-הדר ברישה בערפל סמיך של אידידות. שרשרת-המאורעות נפתחה בתקרית ימית מורח. ספינת של חיל-הים הישראלי פתחה באש על סירת-דייגים לבנונית, ליד ראש הניקרה, הטביעה אותה על כל אנשיה. דובר צה"ל לא ניסה לעטוף כי הסירה עסקה בפעילות עוינת כלשהי. טענתו, כאילו פתחו הדייגים לפתע, בלי כל סיבה, באש על ספינת-המילחמה החמושה, לוקה בחוסר-אמינות משומת. לא הוסבר גם מדוע לא אספה הספינה הישראלית ניצור לים מן הסירה הלבנונית.

למחרת היום בא שיגור טילי-קאטישה לעבר נהריה, שבה נהרגו שניים. איש אינו

העולם המוסלמי מחולק לסונים ולי-שיעים — שני הפלגים העיקריים בדת ה-איסלאם. הערבים הפלסטיניים הם סונים. את הכיתות השיעיות הרבות מאחדת ה-אמונה כי יורשו האמיתי של מוחמד היה חזונו, עלי, „שינת עלי“ (טעת עלי) נשארה מיעוט באיסלאם.

הבורסה

קנה „איגוד“ ו„פיתוח משכנתאות“

השבוע גברו הניסיונות הגלויים של ספקולנטים ועו"ר ריהם בעתונות להשפיע באמצעות הערכות ושמועות קוב על שער המניות בבורסה. „בנק לאומי“, המושקע בכמויות גדולות בצמודים ממשיך להציף את הציבור באזהרות לגבי השואה הצפויה למחזיקי מניות. גם „הארץ“ ליגלו השבוע על המשקיעים במניות, „בנק איגוד“.

כדוגמא לחוסר הכדאיות ברכישת מניות אלה, הביא „הארץ“ את סיפור מכירת כמות גדולה של מניות „איגוד“ על-ידי בעל עניין בכיר וקבע כי אם בעל העניין מכר את מניותיו אות הוא כי יש דברים בגו.

אולם בדיקה העלתה כי המכירה עליה דיווח „הארץ“ נעשתה לפני יותר מחודש בשער של 580 נקודות, הרבה לפני שהבנק החליט על חלוקת מאה אחוזים מניות הטבה וספליט.

הבנק עמד להודיע על כך ביום השישי שעבר, אך דחה את מתן ההודעה בשבוע בגלל הפירסום שהיה לה במדור זה לפני שבוע.

מניה אחרת שכדאי להשקיע בה השבוע היא זו של „הבנק לפיתוח ומשכנתאות“. הבנק הרוויח השנה כמו „בנק אפוטיקאי“ ויחלק רווחים בשיעור העולה על המישים אחרו, כמו „אפוטיקאי“, אולם מניותיו נמצאות עתה ב-200 נקודות פחות מאלה של „אפוטיקאי“.

מניה מומלצת שלישית היא זו של חברת-הביטוח „סקוריטס“. למניה זו הוצא תשקיף והיא מציעה את עצמה לציבור בשער של 250 נקודות. מומלץ להזמין מניות אלה כיוון שיש לצפות ששערן יעלה במהירות.

חברת „ירדן“ הגיעה בקידוח הנפט שלה בא-טור לעומק המתוכנן, אך לא נמצא שם נפט. עתה חוזרת החברה לשכבה גבוהה ויתר, בה התגלו סימני-נפט לפני שלושה שבועות בכמויות מסחריות ותנסה להפיקו.

זהרה מרכישת מניות „קירור ואספקה“, והכשרת ה-ישוב. גורמים ספקולטיביים רכשו כמויות גדולות של מניות אלה ומנסים עתה להרים את שעריהן באמצעות הפרחת שמועות-כזב בין המשקיעים. יש להצטער כי מנהל בחברה ידועה נותן יד להונאה זו.

תיימה בתבוסה אמריקאית.

ההסלמה האחרונה ליד הגבול הצפוני נראית אף היא כביטוי להוסר-עצה ול-העדר יעדים ברורים, מוזיגה של תאוות-נקמה פרימיטיבית והיענות ללחצים פני-מיים. אין היא מוסיפה כבוד לממשלת-בגין, כשם שהפעולות הקודמות מסוג זה בלבנון לא הוסיפו כבוד לממשלת-רבין.

את המסקנה הפוליטית הסיק העיתון האמריקאי המופיע בפאריס, הראלד טריבון, במאמר ראשי קצר: אם הפלסטינים יכולים לגרום למשבר כזה, משמע שהם קיימים. יש לרכוז אותם במדינה משלהם, ולהטיל עליהם שם אחריות מלכתחית למעשיהם. בלי פיתרון הבעיה הפלסטינית, לא יירגע המיזרח התיכון.

היתה זאת, בוודאי, המסקנה הרחוקה ביותר מכוונותיה של ממשלת-הליכוד.

הגליל

כרם היה בכרמיאל

אנשי המקום מתנגדים

לעריכת התערוכה —

והפסל שמח על כך

„לא ניתן לו להופיע כאן!“ קבע בזעם אחד המייסדים.

בכרמיאל רחחו הרוחות. האיש שגרום לסערה, מבלי להיות מודע לכך, היה דן בן-אמוץ.

ניצני צה"ל. המיפגש הראשון בין דן בן-אמוץ וכרמיאל נערך עוד לפני הקמת העיירה. אז התארגנה קבוצה של אנשי

שמו של צה"ל. השטח כולו נודע כ-שטח

9. בראשית שנות ה-60, החליטו השילטון גות לייחד חלק מן השטח הזה להקמת עיירה יהודית. כרגיל, תובאו גימקור ביטחון. אנשי הרוח והאמנות באו בפברואר 1965 מתליאביב ומחיפה, חדרו בניי-גוד לחוק לשטח 9, הפגינו בו נגד ההפ-קעה (העולם הזה 1432).

אחד היוזמים והנאמים של ההפגנה היה הסופר דן בן-אמוץ.

„טוב מאוד!“ בינתיים נטש בן-אמוץ את העיסוק הפוליטי, מתמסר בעי-קר לפעילות חדשה: הפיסול. מיפעל אמנות לעם, הדואג לחיים התרבותיים של עיירות-הפיתוח, החליט לערוך לו תערוכה נודדת ברחבי הארץ. בין השאר נקבע שהתערוכה תוצג גם בכרמיאל.

תחילה פיקשתי, אמר בן-אמוץ ה-שבו, אבל אנשי אמנות לעם אמרו שזה דרוש, או הסכמתי.

מה דעתו על תגובת אנשי כרמיאל? „טוב מאוד שהם עשו את זה. זה משחרר אותי מן הצורך לקיים שם את התערוכה.“

הכנסה

ח"כ בשירות פקיד

דובר מישרדי-החוק

ניצל הכריזמט כרו

לנגח את המלוויזיה

מאז נדמה תרועת התוצרות, שבאמי צעותה הסתער ח"כ הליכוד אהוד אולמרט

דן בן-אמוץ מהפגנה נגד הקמת כרמיאל (1965) *

„זה משחרר אותי“

רוח ואמונות, כדי למחות נגד צורת ליד-תה של העיר היהודית הגלילית. כרמיאל קמה על שטח, שתוכרוז עליו כעל „שטח צבאי“, למען אימוני צה"ל. בדרך זו נמנעה מבעלי השטח הנרחב, תושבי הכפרים הסמוכים, לגשת אל אר-מתם ולעבד אותה. היתה זאת הפקעה מתוחכמת, באמתלות-שווא, תוך ניצול

* מימין: פרופסור אריה זקס, אורי זוהר (נואם), דן בן-אמוץ.